

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

A háborus helyzet.

A szövetséges seregek harcterein anynyira mindennapias dolog a dicsőséges nagy győzelmek híre, hogy közönségünk szinte hozzá van szokva: naponként legalább is három nagy győzelmén örüdni, egyet kíván früstökre, egyet ebédre, egyet meg vacsorára. És azután ez a sok győzelmi hírtől megmámorosított közönség szinte megkívánja a maga három jó porcióját s már már szinte elégedetlenül morog, ha valamelyik napra nem jár ki a nagy porció.

Pláne egy szócska se essék arról, hogy seregeink valahol talán egy kissé vissza is találnának vonulni, mert akkor egy „még“ szócskára azt alapítják a vérmes reményű, de szalma kitartású lelkesedők, hogy „már“ vége van, itt az ellenség a küszöbük előtt.

Tegyünk le végre valahára erről a betegségünkről, mert itt kitartó és erős munkáról van szó és a kik érettünk és hazánk becsületeért ott messze északon küzdenek, bizony nem érdemlik azt a bizalmatlanságot, a mivel itthon néha hősiességszántásukat jutalmazzuk.

Nagy dolog a háboru, nem lehet azt csak úgy papirosra, meg szóval elintézni, hanem sok embernek, sok katonának egy-

értelmű, erős, kitartó küzdelmére van szükség. Akik pedig itthon maradtak, azok is tegyenek meg a maguk helyén mindent, a mi tőlük telik, hogy rendben menjen minden és legyenek rajta, hogy a nemzet önbizalmát és reményét ápolja, el ne vesztse még komoly fordulatokban sem.

Pedig semmi olyan dolog nem történt, a mi jó kilátásainkat ne igazolná. Egy el nem végzett óriási ütközet változatait nem lehet addig megítélni, míg minden ponton be nem végződött. S ha a mieink több oldalon nagy diadallal nyomulnak előre, akkor nem lehet reánk nézve vesztett az ütközet, ha egy ponton tulerő előtt rendben hátrább vonulnak is. Vesztett csata csak ott van, a hol a rend felbomlásával hanyatthomlok menekül a sereg és sok embert, sok ágyut, meg egyebet elfognak és zsákmányolnak. Ilyen eset nem fordult elő a mi nyári hadviselésünkben a mi részünkről, míg ellenségeink: az oroszok már 3—4 ízben menekültek nagyobb ütközetekben rendetlen futással.

Az okos visszavonulást helyrehozhatja a jó vezérlet, de itt még arról sincs szó. Itt csak diadalokról és győzelmi kilátásokról lehet beszélni.

Mert a mostani óriási harcsteren, a világ eddig vivott legnagyobb ütközetében, a mely már több mint egy hét óta

folyik Lemberg vidéke mint középpont körül 400 kilométer hosszú vonalon: itt a mi hadseregünk balszárnya teljes diadalt aratott az ellenség fölött először Krasznik táján, azután még egyszer ugyanott és Lublin felé nyomul előre messze Oroszország belsejébe. Centrumunk balszárnya Zamosce táján szintén nagy diadalt aratva, nyomult előre. Jobbszárnnyunk, a mely Novoszielicánál vagy 20 ezer oroszot megvert, most szintén visszaszorította a határig a betört orosz haderőt. A mi középpontunk Lembergnél 9 nap óta állja a tulnyomó orosz erők támadását, tehát becsületesen megállja a helyét és ha rendben kénytelen lenne hátrálni, az sem volna baj, mert a mi balszárnnyunk előnyomulása erősen fenyegetné a fő orosz sereget, a melynek háta mögött nem valami kedvező terület van Oroszországban: az óriási Rokitno-mocsarak, Európa legnagyobb mocsáros területe.

A mi ügyünk egyáltalában nem áll rosszul az oroszok ellen, sőt Dankl Viktor és Auffenberg Móricz hadvezérek fényes győzelmei igen sokat nyomnak a latban a többi hősök kitartó, erős harcállása mellett. — Legutóbb 30 ezer orosz foglyról jött hír: az lehetett aztán a rendetlen futás és csatavesztés, a melyben ilyen számú foglyot ejtenek!

golyó koppan . . . ; óh az ég haragja zughat-e még jobban, mikor a futásnak bélyeges korbácsát, vagy a menthetetlen halálnak kaszáját — bármilyen pokoltűz zudul is le rájuk — megsuhintják jókedvükben a magyar huszárok!

A magyar huszárok . . . falvak daliája, apák dicső multja, anyák büszkesége, lányok személfénye, nemzetünk virága valamennyi köztük, hogy is ne volnának hősök unokái, véráztatta róna sudaras törzsei, napégette síkság lángoló tüzei, nyughatlan kuruczok harczoló vérei, ezer éves ország szent történetének ezer csatát vívó föltámadt hősei, zajló seregei, ellenség földjének vad zivatarjai, szép Magyarországnak legszebb magyarjai!

Szép magyar huszárok! Egünk csillagai, Csaba vitézei! Repüljétek végig a hadak mezőin, paripátok lába gázolja a gázt le, gyurja a bojtort, alázzon a földig gögös koponyákat, s égő sziveteknek harczos dobbanása járja be a rozzant Európa táját, hadd szálljon hirtetek hegyeinken által, vissza a rónára s Duna-Tisza mentén hadd nyiljon még egyszer új tavasz virága, csillogjon boldogan anyátok szent könnye, várjon szerelmesen mátkáitok csókja, ország dicsősége, nagy lelkesedése s hulljon érdemelek bősége reátok, jó magyar leventék, szép magyar huszárok!

TÁRCZA.

Honvéd őrszem.

Honvéd őrszem áll a sáncz felett,
Szendereg a messze méla táj;
A hold űz egy foszlány felleget
S csillag buzog fel az éjszakán.

De tűz gyul a távol ég alatt . . .
Nagyot lobban olykor olykoron;
Valahonnan mély sóhaj szakadt:
Sirva jár a szél az ormokon . . .

— Állj meg! ki vagy? bug a csendbe fel
S riadva szól a visszhang reá . . .
Fegyver dörren, halk sikoly felel,
Véres árnyék hull a lomb alá . . .

Valahol egy kis fehér tanyán
Bazsalikom s rozmaring között
Felsőhajt egy szomorú leány:
— Én Istenem, vezesd vissza őt!

S ég a táj az orosz ég alatt . . .
S űz a hold egy foszlány felleget.
Az éjfélen hála-dal fakad:
Győz a honvéd a sánczok felett.

S csillag hull le. Felsikolt a lány,
Hősét látja a lelki szeme:

Az őrszemnek győztes éjszakán
Glóriában tündöklük feje . . .

Telek A. Sándor.

Szép magyar huszárok.

(H. G.) Hol volt, hol nem voltra hajlik a toll nyelve, régi meseszóra buzdul a beszéde, s tán a betűje is keményebbre válik, míg a három harcster sok dicsőségéből, soknyelvű hősöknek, hódolt városoknak, nagy csatamezőknek, várak erejének emlegetéséből eljut dicsérete a magyar huszárig.

Mintha mese volna, mintha mese szólna . . . lóra temett népről, szittyavitézekről, izmos paripákról, nyereg alatt puhult hadi pecsenyéről, villogó szablyákról, lobogó mentékről, huszárgyerekekről, magyar vitézségről.

Mintha mese szólna . . . iszkódnak a frankok, szaladnak a ráczok, visszafutnak bátorságért a kopjás kozákok, s mint az Isten ostarai, mennydörgéssel, villámlással negyvennyolczunk haragjával köszörülük kardjaikat a magyar huszárok.

Mintha mese szólna . . . Vagy muzsika lenne? Zeng a régi ének, fölriáll a „huj-huj!“, halál-vijjogással aczélpenge surrog, harci mén ficzánkol, fölnyihog, meghorkan, patkós pata torpan, dübörgő föld dobban, karabélytűz roppan, csákon

A mi hadseregünk nagy küzdelme mellett német szövetségeseink szinte mesebe illő hőstetteket visznek végbe. — Németország északkeleti tájain: Pomerániába tört be még a mult hét előtt egy nagyobb orosz sereg, vagy öt hadtest és ott katonákhoz nem illő módon garázdálkodtak. A német nemzet nem vesztette el a fejét, pedig a seregük nagy része Franciaországban van. Két hadtest kétfelül oldalba kapta az oroszokat, a harmadikon egy népfölkelő sereg s ugy odaszorították a muszkát a Mazuri tavak mocsarai közé, hogy 70 ezer fogságba jutott, 250 ezret bekerítettek.

Most pedig már Belgiumról elindultak a fölösleges hadtestek Oroszország ellen, azóta már ott is lehetnek, hiszen hír jött arról, hogy Lodzot megszállták és Varsóhoz közelednek. Ezek a mi harczerünkre is kedvező dolgok, mert ellenségünk hátát tenyegetik.

Belgiumról már szó is alig esik, hiszen már csak egy-két város van a belgák birtokában.

Franciaországban közelednek a német seregek Páris felé, diadalmas harcokban üzve a francia és angol seregeket.

A tengerről kevés a hír; úgy látszik a nagyhirű angol flotta nem akarja a hírnevét kockára tenni s a francziák is gondolkoznak még előbb.

A világháborúnak minket érdeklő fontosabb híreit minden harcztérről alább közöljük úgy, a mint a miniszterelnöki sajtóirodából kaptuk:

BUDAPEST, augusztus 29. A sajtóhadiszállásról hivatalosan jelentik: amennyire a helyzet ma délután áttekinthető, hadseregünk nagy küzdelme az orosz hadsereg főerejével még nem érett a döntésre, csak a *Dankl* Viktor lovassági tábornok által Kraszniknál győzelmesen vezetett hadseregek sikereit lehet némileg áttekinteni.

Az augusztus 27-én lefolyt második csatában, mely a Nizdozwisaduzsa magaslaton levő megerősített hadállás hősies megrohanása koronázott; sikerült a Krasznik mellett visszavetett orosz haderőt és az odavezényelt erősítéseket, összesen 6 különböző hadtestnek *mintegy tiz hadosztályát újból megverni, egy tábornokot, egy ezredet, három más főtisztet, negyven tisztet és körülbelül 2000 embert a legénységből elfogott és ismét rendkívül sok hadianyagot szákmányolt.*

Nyugalomban Szakall Vincze.

Szinte hihetetlenül hangzik, hogy *Szakall* Vincze, a vármegyei árvaszék érdemekben gazdag elnöke nyugalomba vonult. Midőn egyes nyugdíjazásokról értesülünk, úgy vagyunk az ilyen hírekkel, hogy találgatásokat füzünk ahhoz, vajjon miért vonult az illető nyugdíjba? Talán tul öregedett, vagy talán megunta a szolgálatot stb. *Szakall* Vincze nyugdíjazásánál nincsen semmi ok a találgatásra. Még erős, munkabíró, tette kész ember, kit a sors azzal ajándékozott meg, hogy életének és tehetségének teljes erejében megérte azt az időt, a midőn törvényben biztosított szolgálati idejét, mely után teljes nyugdíjra tarthat igényt, elérte. De megérte az államosítást is. Nyugdíjba vonult tehát azért, hogy a megyének még az államosítás életbe lépte előtt módjában legyen helyére azt megválasztani, a kire ő nyugodtan hagyhatja örökét és a kit erre a vármegye közönsége érdemesnek tart.

Szakall Vincze 1878. év január hó 1-ső napján lépett a közigazgatási pályára, s azt, mint szolgabíró kezdette Somogyvármegyénél, tehát nem is szűkebb hazájában, Gömörben. Majd 1881-ben vármegyénk árvaszékéhez ülnökké választott, s azóta egyfolytában szakadatlanul szolgálja vármegyéjét.

Nincs ember vármegyénkben, de a szom-

BUDAPEST, augusztus 30. Hivatalos jelentés érkezett este 7 óra 35 perczkor: Az orosz hadszíntéren az ütközetek változatlanul hevesen folynak. A többszörösen megerősített ellenséges állások daczára, a feltartóztatlanul Lublin felé előnyomuló *Dankl*-féle hadseregtől keletre a Bug és *Wiepor* közt saját erőink augusztus 26-án megkezdték a támadást, a *Kolm* vidékéről szembe nyomuló erős orosz hadsereg ellen. Ebből a kraszniki csata után további makacs, a mi támadó szellemtől áthatott csapataink részéről diadalmas harcok fejlődtek ki Zámoscnél, ugyszintén a Tomaszó felé északra és keletre. Ezekben a harcokban augusztus 28-án a Balz területéről szintén orosz területére előre vetett saját csapataink eredményesen szóltak bele. Ezekben a harcokban épp úgy, mint a kraszniki ütközetben sok ezer foglyot ejtettünk.

Kelet Galicziában csapataink kiváló bravourral és szívóssággal tartják magukat az igen hatalmas ellenség és tulerővel szemben.

A déli hadszíntéren az utóbbi időben említésre méltó harcok nem folytak.

BERLIN, augusztus 31. A *Wolff*-ügynökség jelenti, a nagy vezérkar a következőket közli: A nagy győzelmekben, a melyekben az orosz hadsereg kelet Poroszországban Tannenbergnél, Hohensteinnél és Ortelsburgnál visszavetett, hozzávetőleges számitás szerint **30000-nél több orosz**, közte több magasrangú tiszt esett hadifogságba.

BÉCS, augusztus 30. A *Montag Zeitung* a hadiszálláson lévő tudósítójától vasárnap következő három táviratot kapta: Délelőtt 9 óra 50 perczkor. Az északkeleti harcztéren dúló döntő csata tervszerűen folyik, a hangulat optimisztikus, mert a várható események üdvösen elő vannak készítve, hadseregünk reményei és számitásai teljesen kielégítőknak tűnnek fel; a balszárny sikerei sokat használnak az általános tervnek és biztosítják annak keresztülvitelét.

Délelőtt 10 óra 30 perczkor az óriási csata Galiczia északkeleti vidékén tovább folyik. Az általános helyzet változatlan. Este 9 órakor a monumentális csata folyik. A balszárny állandóan előnyomulásban van Cholm fontos csomópont felé.

BUDAPEST, augusztus 31. Magyar távirati iroda jelenti: Sarajevóban tegnap a következő hivatalos kommunikét tették közzé: „Miután a volt török szandzsákban a szerb és montenegrói bandák a muzulmán törökök házeit összelövöldözik és valóságos irtóakciót indítottak az irántunk barátságos muzulmán lakosság ellen, csapataink Plevjébe benyomultak a szandzsákba és ezzel megakadályozták az ottani muzulmánok kiirtását; miután azonban a szandzsák állandó megszállása katonai szempontból ez idő szerint még nem vehető tervbe és az e területen lakó muzulmánok csapataink elvonulása után minden esetben

szédban sem, ki *Szakall* Vinczét ne szeretné és ne becsülné. Őt, ha jellemezni akarjuk, először, mint emberről, azután pedig mint tisztviselőről kell megemlékeznünk.

Mint ember, a családi, társadalmi és felebaráti kötelességek teljesítésének mintaképe. Egyes, térfias jellem és puritán becsületesség sugárzik le arról a jószágos nyilt arczról, a melyet harag soha, csakis öröm vagy bánat volt képes megváltoztatni. Nemes lelkének és szívének tükrét tehát arczán hordja, a mely körül a legszebb fényt a családi otthon boldoggá tétele, a hitvesi és apai szeretet ragyogó erői vonja meg. E tündöklő erények voltak minden időben az ő életének világító és irányító tényezői, s ezek az erények adtak neki erőt és csepegtettek gyógyírt jó szívére, ha azt bánat vagy fájdalom sebezte. Mit szólunk róla, mint jó felebarátról? Mindenkinnek örömét, szerencsését, bánatát, vesztését őszinte szívvel osztotta meg. S ezen pár szóban mindent megmondottunk.

Mint tisztviselő tehetséges és kiváló ügybuzgó egyéniség volt hivatalában, ki nemcsak tapintatos és erős kézzel adminisztrált, de a mellett sokat is dolgozott, és azoknak, kik hozzá tanácsért fordultak, a legnagyobb előzékenységgel segédkezet nyújtott.

Köztudomás szerint a vármegyei gyámhatósági ügyvitel súlyos anyagi felelősséggel is

ujabb rablótámadásnak volnának kitéve, a szerencsétlen mohamedánok a mi határainknál jelentek meg és kérték a határ átlépésének megengedését. Hagyományainknak megfelelően, e súlyos időkben is megkönyörültünk az otthonuktól és vagyonuktól megfosztott muzulmánokon és amennyire lehetséges, a háboru idejére közös menedéket nyújtunk nekik, hogy megmentsük zsarnokaik fosztogatásaitól.

BERLIN, aug. 31. A „Lokalanzeiger“ haditudósítója a keleti hadszállásról jelenti tegnapi kelettel, hogy a német haderő, a mely a porosz határon az oroszokat bekerítette, öt hadtest ellen harczolt. Tekintettel az erdőstavas, roppantul váltakozó vidékre, összefüggő csatasorról szó sem lehetett. Előfordult, hogy az orosz csapat egy részei derékszőgben állva harczoltak a németekkel. Jobb szárnyunk Soldau és Milgenburg között, centrumunk — amely főleg honvédcapatokból állott — Hohensteinnél, balszárnyunk pedig Allenstein, Wattenburg és Bischofsburg között állott. Centrumunk az oroszok kétségbeesett áttörési kísérleteit nehéz tűzérsséggel győzelmesen visszaverte. Jobb szárnyunk azután Nudenburgon, balszárnyunk Paisenheimen át előnyomult. Ezek a hadműveletek az orosz ellenfél tökéletes bekerítéséhez vezettek. Az oroszok öt hadtestükkel és három hadosztályaikkal jelentékeny tulsulyban voltak a német erőnkkel szemben. A Hohensteintől nyugatra elterülő magaslaton háromezer orosz foglyot láttam elvonulni. A ficzkók egy része bambának, levertnek látszott, voltak azonban köztük fegyházi alakok is, akikről a borzasztó barbárságokat, a melyekről a menekültek beszélnek, bátran föl lehet tétélezni.

BÉCS, augusztus 31. A „Freundeblatt“ jelenti: A nagy csatának ma van a hatodik napja. Csapataink csodálatraméltó kitartással harcolnak. A harczvonalból kitünő hírek érkeznek javunkra. Visszatérő sebesültek csodákat mesélnek katonáink hősiességéről, főhadiszálláson jó hangulat.

„Neue Freue Presse“ jelenti: Ma éjjel hírek érkeztek az általános helyzetéről. A harcz tart és további lefolyása elé bizalommal tekinthetünk.

Kraszniki győzelmet tárgyalva, a bécsi lapok haditudósításai megállapítják, hogy az osztrák-magyar hadsereg győzelmeinek jelentősége abban áll, hogy ama vereség folytán, amelyet a Lublin körül összegyűlt orosz erők szenvedtek, az orosz főerők jobbszárnya aligha lesz képes beleavatkozni az események további kraszniki folyásába. Az osztrák-magyar csapatoknak a győzelmét követő sikerei teljessé teszik ezt a eredményt.

Haditudósítások egyhangulag kiemelik az osztrák-magyar tiszték rendkívüli szívósságát és támadó szellemét, a mi figyelemreméltó

terheli a tisztviselőket és vagyoni érdekkívánásokkal fordulnak az árvaszékhez, a mellett pedig millióra menő árva vagyon felett kell éber ellenőrködő felügyeletet gyakorolni, és ezen vagyont gyümölcsözőleg kezelni. *Szakall* Vinczének közmegelegedésre sikerült az érdekeket mindenkor törvényesen és igazságosan kielégíteni, a nagy vagyont gyarapítani és az árvák, valamint gondnokoltak érdekeit megvédeni. Nem esoda tehát, ha az ily kiváló tisztviselőt az egész vármegye őszinte szeretete vette körül. Vármegyéje részéről meg is kapta a méltó és megleghangu elismerést, midőn a vármegye közönsége f. évi július havi közgyűlésében érdemeit jegyzőkönyvében — köszönetének elismerése mellett — megörökíteni határozta el.

Mi pedig mindazok nevében, kik *Szakall* Vinczét szerettük és nagyon becsültük, e helyen hajtjuk meg előtte zászlónkat, és e sorokban kívánunk pár hervadhatlan virágot az elismerésnek abba a koszorujába befogni, a melyet a közvélemény és a szerető tisztársak a búcsú pillanatában neki átnyújtottak. Hozzáfűzzük még ehhez azon hő kívánságunkat: hogy az Isten adjon neki erőt és egészséget ahhoz, hogy hazája, családja és a közügy érdekében még sokáig élhessen!

menetelés után az orosz haderőket menekülés-szerű visszavonulásra kényszerítette.

Egy Belzeczől ide érkezett honvédszázad tiszt lelkesedéssel beszél huszároiról és kijelenti, hogy úgy harcolnak, mintha ördögök volnának. A tisztek úgy támadnak, hogy ki se vonják kardjukat és az orosz lovasokat clevenen akarják összefogdosni. A kozákok kitérnek a gyalogság elől és nem várják be a lovas attakot. Tüzereink briliánsan lönek. A hadsereg szelleme kitűnő.

BUDAPEST, aug. 31. Miniszterelnök a mai napon a következő nyilatkozatot publikálja: „minden férfiasan gondolkozó magyar embert méltó bosszúsággal tölthet el, hogy bizonyos itteni körökben nagyképű fontossággal terjesztenek a jóléti hamis híreket. Vigasztalásul szolgálhat a következő észlelet: A „Berliner Tagblatt“ aug. 28-iki száma azt mondja: „Természetesen nincs hiány kőszá hírekben. Újból beigazolást nyert Bismark mondása, hogy sehol sem hazudnak annyit mint háboruban, vadászatokon és választásnál. Persze sokkal szívesebben hiszik el a rosszat, mint a jót.“ Megnyígvással konstatáljuk tehát, hogy ez a csunya betegség nem magyar specialitás. Budapest, 1914. augusztus 31. Tisza István.“

BERLIN, szept. 1. (hajnali 3 ó. 10. p.) A nagy főhadiszállásról jelentik tegnapi kelettel hivatalosan: Kluck tábornok hadserege Combles vidékén győztesen francia haderőknek oldaltámadását egy hadtesttel visszaverte. Bülow tábornok hadserege St.-Quentin mellett teljesen megverte a tulerőben levő francia hadsereget, miután előzőleg már előnyomulása közben elfogott egy angol gyalogos zászlóalj. Hausen tábornok hadserege Bethel közelében Ausne felé szorította vissza az ellenséget.

A Würtembergi herceg hadserege a Maason való átkeles további folyamatban előcsapataival nekiment az ellenségnek, később azonban nagyobb ellenséges haderő ellentállására csapatának egy része kényszerült visszavonulni a Maas innenső partjára. Később a hadsereg ismét átkelt a Maas folyón és most Aisd felé nyomul. A les Ayvelles erődöt e sereg előnyomulása közben bevette. A német trónörökös hadserege folytatja előnyomulását a Maas felé és az azon túl fekvő vidékeken, miután Montmédi erőd parancsnokát az erőd helyőrségével egy kirohanásuk alkalmával elfogta. Az erőd elesett, bajor trónörökös és Helsingen tábornok hadserege folytatja harczeit a francia Lotharingiában.

Keleten Hintenburg tábornok hadseregének már bejelentett győzelme sokkal nagyobb jelentőségű, mint a minőnek eleinte látszott. Daczára annak, hogy Neindenburg fölött újabb ellenséges haderők léptek fel, az ellenség teljes vereséget szenvedett. Három hadtest megsemmisült és 60,000 ember, ezek közt két tábornok esett német fogságba. Csapatunk sok ágyut és tábort jelvényt zsákmányoltak. A még Keletporoszországban időző ellenséges csapatok megkezdték a visszavonulást.

BÉCS, szeptember 1. „Neue Freie Presse“ haditudósítója jelenti, hogy tegnap Lembergben csak négy órán át hallatszottak az ágyulövések, ebből azt kell következtetni, hogy a harcvezetés Lembergtől távolabbra tolatott.

„Reichspost“ adja a hírt, hogy Páris észak felőli elzárása befejezett tény, a teljes francia Debaele immár elkerülhetetlen.

„Neues Wiener Journal“ berlini tudósítója szerint Kiebben egy ukránista diák rálőtt Bonrinski grófra, a ki könnyen megsebesült.

BUDAPEST, szeptember 2. Párisból jelenti a Havas-ügynökség: A németek tegnap este újra két bombát dobott le a léghajóról a városra.

LONDON, szeptember 2. A Reiter-ügynökség jelentése Párisból este 7 óra 30 perczkor: Ma este ismét német repülőgép repült el Páris felett és bombát dobott le, a repülőgépre lövöldöztek, azonban sértetlen maradt.

ZÜRICH szeptember 2. A „Neue Züricher Zeitung“ jelenti a Charleros-hír megérkezése óta Párisban félreismerhetetlen elkedvetlenezés uralkodik; tömegesen láthatók a vasuton Belgiumból és északi Franciaországból érkező

menekültek, akik nyomoruságos állapotban vannak s hosszú szomorú csapatokban lépik el a Boulevardokat és segítségre szorulnak. A sajtó belátja, hogy nagyobb tartózkodás szükséges. Gervais szenátorok s 15. hadtestnek a Luneville melletti zendülésről a „Matin“ben közölt cikke óriási megbotránkozást keltett; a szegény ördögök kénytelenek voltak elsőnek rohanni a tűzbe, ahol megtizedelték őket. — A hadsereg vezetősége megtiltotta a francia haditudósítóknak, hogy az operációkat kövessék, az angolok kedvéért kivételt tettek, ami a „Times“ Franciaországból való ideiglenes kitiltását eredményezte.

A berni angol követség jelentésében konstatálják, hogy a német-angol harcokban az angolok meghátráltak és 6000 embert vesztek.

BÉCS, szeptember 2. „Fremdenblatt“ írja: Galiciából érkező hírek arra engednek következtetni, hogy csapatunk helyzete igen kedvező, számítani lehet tehát arra, hogy csodálatraméltó katonáink hősiesség megerősítései teljes sikerre fognak vezetni.

„Neue Freie Presse“ írja: Miként a Páris-hoz már 100 kilométernyire előnyomult német hadsereg léptei alatt összetaposódik a Revanch-politika, — ez a vérszomjas bálvány — épp úgy a Galiczia csatamezején az orosz hadsereg vérebe kell fojtani a pánszlávizmust, az emberiségen elkövetett ezt az aljas bűntényt. Ugyan e lapnak jelenti Berlinből: Tannenbergi csatában németek 516 orosz ágyut zsákmányoltak.

„Reichspost“-nak Stockholmból jelentik, hogy az orosz kormány Bessarábiából 30000 románt kiutasított.

BUDAPEST, szeptember 2. Az egy heti elkeseredett harc, amely Zamosc és Tyfowel vidékén folyt, tegnap Auffenberg hadsereg-felügyelő teljes győzelmét eredményezte. Számos ellenséges csapatot foglyul ejtettünk, eddig 160 ágyut zsákmányoltunk. Az oroszok a Bugon át visszavonulóban vannak.

A Dankl-hadsereg, amely most Lublint támadja, szintén szakadatlanul sikereket ér el Kelet-Galicziában. Lemberg még birtokunkban van, mindazonáltal a helyzet ott az erős tulsúlyban levő orosz előtöréssel szemben, nagyon nehéz.

BÉCS, szeptember 3. A harctérről érkezett megbízható jelentés szerint Auffenberg 30000-nél több oroszot ejtett foglyul.

PÁRIS, szeptember 3. A Havas-ügynökség közli Rómán át: Tegnapi kelettel a kormány a nemzethez manifesztumot intézett, a melyben közli, hogy a háborút az egész nagy vonalon folytathassa, szükségesnek tartja, hogy székhelyét Párisból máshova tegye át.

BERLIN szeptember 3. A Wolff-ügynökség jelenti: Német aviatikusok jelentek meg tegnap Páris felett; két repülőgép jelezte a francia főváros lakosságának, hogy a német csapatok közelednek. Mindegyik aviatikus bombát dobott a városra, az egyik bomba IV. Henrik szobrának közelében esett le, ugyanott megtalálták — egy német zászlóba göngyölve — az aviatikus levelét, a melyben Páris lakosságával közli a legutóbbi hivatalos jelentéseket a német győzelmekről. A másik aviatikus repülőgépéről szintén dobott le bombát, a mely a Place du Concorde közelében ért földet, ez is jelentést dobott le a német győzelmekről; mind a két aviatikus azután visszaindult és a német csapatoknál szállt le.

BÉCS, szeptember 3. „Fremdenblatt“ minden irányból való értesítését összegezve, megállapítja, hogy Oroszországgal vívott háborunk már eddig is az osztrák-magyar haderő tulsúlyát bizonyították. Az orosz haderő csak Lemberg közelében mutatkozik aktívnak. — „Reichspost“ úgy tudja, hogy Lemberg körül elegendő erővel bírnak az orosz előnyomulás feltartóztatására, a város esetleges megszállása semmi esetre sem jelentené erős harcvezetésünk áttörését. — „Neues Wiener Tagblatt“ szerint Dankl és Auffenberg győzelmének óriási jelentősége abban áll, hogy a Krakó-Przemysl-Lembergi vonal megtámadása teljesen lehetetlenné vált úgy, hogy az oroszok Lemberg közelében való pillanatnyi sikere efemer értékűnek tekintendő — „Zeit“ a német, osztrák és magyar szövetséges haderőt legyő-

hetetlennek tartja; türelemmel és nyugalommal nézhetünk tehát a végső döntés elé.

BERLIN, szeptember 3. A német nagyvezérkar jelenti: Francia felvonulás cenzurát — körülbelül tíz hadtestet — tegnap Reims és Verdun között visszavertük és állandóan üldözzük. Vilmos császár a csata közben a trónörökös hadseregénél tartózkodott.

BUDAPEST, szeptember 3. Munkapártkörben tegnap este nagy öröm nyilvánult Auffenberg és Dankl sikerei felett, egyik tekintélyes katonaviselt képviselő, ki alaposan ismeri hadseregünk hadállását, kedvezően magyarázta Höfer legutóbbi jelentésének valamennyi részletét és nyomatékosan hangoztatta, hogy Auffenberg sikerei sokkalta nagyobb jelentőségűek a harc további alakulására, mint első hivatalos jelentésből kiténik. A felvilágosítások felettébb megnyugtatóan hatottak, ugyszintén Tisza nyilatkozatai is.

„Budapesti Hirlap“ haditudósítója szerint Auffenberg győztes csapatainak előnyomulási iránya sok kedvező kombinációra ad okot.

LEMBERG szept. 3. „Słowo Polskie“ jelentése szerint a németek már augusztus 20-án bevonultak Lodzba, áthaladtak a Pilicza folyó és Kielce környéken egészen Radosielzeig értek, ahol érintkezésben állanak a mi csapatainkkal.

BERLIN, szept. 4. Nagy főhadiszállásról jelentik, a Givet belga erődítmény aug. 31-én elesett.

BUDAPEST, szept. 3. Berlini tudósítások jelenti, hogy az osztrák-magyar csapatok legújabb győzelme a német főváros lakosságát tegnap este a legnagyobb lelkesedésre ragadta. — A félhivatalos „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ ezt írja: A Reims és Verduni győzelmek feletti lelkesedésbe belevegyül a hír szövetségesünknek az oroszok felett kivított nagyszerű győzelméről. Németország lelkesedéssel üdvözli ezt a dicsőségteljes fegyvertényt és szíve legmélyéből szerencsét kíván Ferencz József császár és királynak e naphoz, mely egy további hervadhatatlan dicsőséggel tele írott lappal gazdagítja az osztrák-magyar hadsereg dicsteljes történelmét. Ragyogó képességek és a csapatoknak csodálatos teljesítményei működtek közre a győzelemben.

A „Berlini Lokalanzeiger“ katonai munkatársa úgy értékeli tegnapi győzelmünket, hogy az, ki egy pillantást vet csak a térképre, az nem igen fogja lehetségesnek tartani, hogy az oroszok Auffenberg seregeinek sikerei után tovább is megkíséreljék az előnyomulást Lemberg ellen, mert ez esetben egyáltalán nem lehetetlen, hogy őket Dankl és Auffenberg győztes seregei bekerítsék.

„Lokalanzeiger“ megállapítja, hogy a német császár soha sem lépett volna francia földre, ha a vezérkar még számított volna avval a lehetőséggel, hogy a németeket a francia határon visszavethetik.

BÉCS, szeptember 3. Hivatalosan jelenti: Szeptember 1-én reggel a francia földközi tengeri flotta, amely 16 nagy egységből, hadihajók és páncélos czirkálók s számos torpedójárműből állott, a Bochkedi Catarából nagy távolságról feltűnt a láthatáron és nagy kaliberű ágyukból negyven ágyulövést tett a D' Ostro magaslaton álló régi erőd ellen a nélkül, hogy kárt tett volna. Az erőd-örségből 3 ember megsebesült, a francia flotta azután éjszaknyugat felé hajózott, majd dél felé fordult, mindjárt azzal a czéllal, hogy távozzék az Adriából. A francia flotta déli partjainkon bizonyos demonstrációra szorított, ami azonban egészen hatástalan maradt.

BUDAPEST, szeptember 3. Hivatalosan jelenti, hogy a Dankl és Auffenberg hadseregtől eddig tizenegyezerhatszáz hadifoglyot szállítottak el, további hétezer jeleztek a Haitzva melletti csatában, amennyire eddig ismeretes, kétszáz ágyut, nagyon sok hadianyagot, négy autóbilt és a 19. orosz hadtest tábort-irodáját nagyon fontos titkos ügyiratokkal együtt zsákmányoltunk. Az ellenség visszavonulóban van, hadseregünk teljes erővel üldözi.

A balkáni harczszíntéren a Pongrácz vezérőrnagy parancsnoksága alatt három hegyi

dandár néhány nappal ezelőtt előnyomult Montenegróba a Balica melletti határmagaslalon álló hadtest ellen, a számra nézve tulnyomó ellenséget több napi hősiesség támadással visszaverte, *nehéz ágyukat is zsákmányolt* és merész cselekedetével mentesítette a montenegróiak által szorongatott határerődítményt.

Hofer vezérőrnagy, a vezérkar főnöknek helyettese, ma este részletes kommunikét tesz közzé, melyben kifejti, hogy azok a csaták, a melyek az orosz harcmezőn a mi offenzívánkban kifejlődtek, a hadjáratot még nem döntötték el. Csapatunk a nyugati szárnyon ellenséges területre mélyen előnyomulva, kelet Galiciában eddig a hazai földet — ellenséges tulerővel szemben — lépésről-lépésre védelmezve, ősi vitézségünk hírét mindenütt beigazolták és a még előttünk álló küzdelmek elé bizalomteljesen tekintenek. A közlemény azután nagy vonásokban vázolja az elmúlt hét eseményeit. Leírja az Auffenberg- és Dankl-hadsereg nagy győzelmeit és megállapítja, hogy a foglyok egész serege, számtalan hadianyag, ezek között **kétszáz ágyú és sok gépfegyver** jutott kezeink közé. Leírja azután a Keletgalicziái nagy küzdelmet, melyben seregeink a Lemberg-től keletre és északra fekvő szűkebb területre vonultak vissza anélkül, hogy a nagyon kimerült ellenség azt a mozdulatot képes lett volna megzavarni. Összefoglalólag megállapítható, hogy eddig mintegy *negyven orosz gyalog- és tizenegy lovas hadosztály ellen harczoltunk* és ezeknek legalább felét — nagy veszteségeket okozva — visszavetettük.

BÉCS, szeptember 4. A „Reichspost“ az ellenség Orosz-Lengyelországban történt gyors leveretésének nagy jelentőségét abban látja, hogy most már Auffenberg és Dankl új nagy erővel támogatják centrumunkat úgy, hogy Lemberg ideiglenes feladása sem volna kedvezőtlen hatással már helyzetünkre. — „Neue Freie Presse“ haditudósítója kedvező jelnek tekinti, hogy a Lembergi posta tegnap megérkezett a főhadiszállásra; az a vonal, amelyet eddig az ellenség veszélyeztetett, tegnap óta ismét veszélyen kívül áll. — „Neues Wiener Journal“ bukaresti tudósítója jelenti, hogy Románia mozgósítása a legteljesebb rendben közeledik a befejezéshez, a magyar-román határ teljesen szabad maradt.

BERLIN, szept. 4. A nagy vezérkar a következőket jelenti: A magas sziklák közt fekvő Givet záró-erőd bevétele ép úgy, mint Namur bevétele, az Ausztria-Magyarországtól kapott nehéz motorútegek könnyebb szállíthatóságuk és a találás biztossága által, mint elsőrangúak hatottak és kiváló szolgálatot tettek. Hirson aixelles Conde lapère és Laon záró-erődök harc nélkül vettük be, ennek folytán Észak-Franciaország összes záró-erődei — Maubeuge erőd kivételével — a mi kezeinkben vannak. Reims felé megkezdődött a támadás. Kluck táborszernagy lovassági csapatai Párisig portyáztak, a nyugati hadsereg átlépte a reimsi vonalat és a Marte felé halott előre, egyes előcsapatok már elérték. — Az ellenség Kluck táborszernagy, Bülow, Hausen és a Würtenbergi herceg hadseregei elől a Marte felé és azon túl visszavonult, egyes részei Verdunre támaszkodva, a német trónörökös csapatai ellen ellenállást kíséreltek meg, de dél felé visszaverték. A bajor trónörökös és Heerlingen táborszernagy csapataival szemben még mindig erős ellenség áll megerősített hadállásokban. Francia Lotharingiában, felső Elzászban német és francia csapatok portyáznak és kisebb harczokat vívnak.

Hindenburg táborszernagy csapatai keleten újabb győzelmeiket aratnak. A foglyok száma napról-napra növekszik és immár elérik a kilenczvenezretet. Egyelőre nem állapítható meg, hogy mennyi ágyú és egyéb győzelmi jelvény van még az erődökben és mocsarakban. Nyilván három orosz vezénylő tábornokot fogtak el, az orosz fővezénylő tábornok — orosz hírek szerint — elesett.

BUDAPEST, szept. 4. A főhadiszállásról jelentik, hogy a hadsereg főparancsnoka ma a következő parancsot adta ki: „A harmadik hegyi dandár hőstette. Az antováci határvidéken álló 3. hegyi dandár kevés idővel ezelőtt sneidig betörést intézett montenegrói te-

rületre, melyet teljes siker koronázott, rövid tüzelés után egy kicsiny bátor csoport aug. 30-án újabb előtörést kísérelt meg a Bileczka előtt álló — számra tulerőben levő — montenegrói haderők ellen. A Pongrácz Henrik vezérőrnagy parancsnoksága alatt álló bátor dandárnak több napi hősiesség támadásokban sikerült nagy veszteségekkel visszaverni a montenegróiakat, a kiktől elvettek egy nehéz üteget és az erősen szorongatott Bileczka határerődítményt teljesen felmentették.

Becsületbeli kötelességemnek tartom, hogy a bátor 3. hegyidandárnak ezen hősiességre és áldozatkészégre valló tényeit haladéktalanul közöljem az összes parancsnokokkal és csapatokkal azzal a megjegyzéssel, hogy természetesen nem mulasztom el a délvidéken küzdő bajtársaink e dicső tényét legalázatosabban jelenteni öfelségének is.

Frigyos főherceg, gyalogsági tábornok.

A sebesültek érdekében.

Csak lapunk múlt számában adtuk le egy rövid közleményt, mely szerint özv. Bornemisza Istvánné és Lukács Gézáne alispánné urasszonyok oly irányú mozgalmat indítottak, hogy a sebesültek részére kis párnákat adományozzanak.

Hogy mily eredménye van már idáig is közleményünknek és a női szívből fakadó mozgalmak, mutatják a következők.

Magyar hazafias büszkeség tölti el kebleinket, mert véreinket, mint hirlük, nem kell lelkesíteni a csatamezőn, hanem inkább visszatartani a rohamtól és fékezni a vértiss küzdelemben. Minden egyes katonánk egy oroszlán, a mely nem riad vissza a haláltól s ezért nem esoda, ha sok a könnyebb sebesült, mint azt a hivatalos veszteségi kimutatásból olvassuk. De nem is lehet máskép. Hiszen vérrel szerezte meg a magyar a hazát és vérevel kell azt most is ezer év után megvédeni!

Bennünket, idehaza maradottakat sem kell lelkesíteni. Mert mi is tudjuk és érezzük, hogy mi a kötelességünk azokkal szemben, kik életüket áldozták és vérüket hullatják érettünk.

Lelkesedünk mindnyájan, különösen pedig honleányaink minden biztatás és minden buzdítás nélkül. Fényes tanujele multkori kis közleményünk ennek s rövid nyolcz nap alatt hölgyeink már is a legszebb eredménnyel számolnak be.

Érdemesnek találunk itt egy félreeső vidékről alispánnéknak címére küldött levelet leközlölni, mely a mellett tanuskodik, hogy a jótékonyág érzete, a csatahir hallatára mindenhol hevülő szívekre talál és tette készíti az embereket.

A levél a következőképen, és igaz, mélyen érző szívből szépen hangzik:

„Nagyságos Asszonyom! *)

A „Gömör Kishont“ lap utján szereztem tudomást arról, hogy szeretett vármegyénk székhelyén Nagyságos Asszonyom vezetése mellett, a Vörös Kereszt Rimaszombatban is kórházat szándékozik berendezni a mi dicső hadseregünkben megsebesült szegény sebesülteink ápolására, mely nemes és magaslatos cél eléréséhez szükség van arra, hogy a felszerelési tárgyak adományozás utján szereztessenek be.

Örömmel ragadtam meg az alkalmat, hogy ezen célra Gömörsid, Söreg, Csomatelke és Béna községekben a gyűjtést eszközöljem, melynek eredményeképen bátorodom az alatt felsorolt tárgyakat Nagyságos Asszonyomnak elküldeni azon kérelemmel, kegyeskedjék azokat rendeltetési helyére juttatni.

A küldemény teljes tartalma a következő: 114 drb. lábravaló, 165 drb. ing, 81 drb. lepedő, 115 drb. törülköző és 201 drb. párna.

Gömörsiden a lakosságtól is gyűjtött párnákat huzatokkal idehaza elláttam, a bénaiak maguk látták azt el, Söregen és Csomatelkén azonban munkaerő hiánya miatt már nem bírtam a párnákat huzatokkal is ellátni, mégis az adományozott tollakat elküldöm azon hiszemen, hogy nem lesz nagy nehézség azt a városban huzattal ellátni, hol anyag

*) A levélben egy kis jóhiszemű tévedés van, mert az alispánné nem a Vörös-Kereszt, hanem a segélybizottság társelnöke. A kórház berendezése tehát nem az ő hatáskörébe esik.

Szerk.

és munkaerőt könnyebb kapni, mint itt falu helyen.

A küldeményt kocsin szállítatom azért, hogy mielőbb rendeltetési helyére juthasson, maradtam mély tisztelettel

Gömörsiden, 1914. szeptember 1-én.

Ragályi Jenőné,

gömörsidi körjegyző neje.

Majd megjelenik az alispánné Pósa Lajos Nemesradnót hazafias, nagytiszteletben álló ref. papja, ki hiveinek, gyülekezetének 102 koronás adományát teszi le arra az oltárra, honnan a hadbavonultak családjai éltető mannat szedhetnek. Emellett egy hosszú és gazdag listát nyújt át az alispánnénak, melyen 43 drb. kis párna, 69 drb. ruhanemű és 17 drb. lepedő van felírva és patyolat tisztára mosva várja azt a sebesült harczost, kinek hetek óta idegen földön a csillagos ég a takarója és a vérrel áztatott mező göröngye a fejpárnája.

A Garamvölgyről, Helyéről is repit a posta egy levelet, melynek finom a hajtása és áldott a kezeirása. Dr. Csiky Ferenczné urnő küld a levél kíséretében 20 drb. párnát és sok ruhaneműt. — Hankó Pálné Vereskőről és Jády Ferenczné urnők Almágyról szintén párnákat és ruhaneműket.

Most pedig sorra következik helybeli jótékony hölgyeinknek az adománya, melyet itt nyugtázzunk: Bornemisza Istvánné 12 párna, Kalla Mihályné 1 párna, dr. Krausz Gyuláné 2 párna, Boczkó Dánielné 4 párna, Tokár Istvánné 2 párna, Havas Gyuláné 4 párna, Lövi Henrikné 2 párna, Mőlezer Gyuláné 2 párna, 1 pokrócz, 4 fásli, 4 törülköző, 2 ing és 4 lepedő, Blumenthal Árminné 4 párna, dr. Bleier Leoné 4 párna, Jellinek Jakabné 1 párna, 6 törülköző, 3 ing, 3 lábravaló és 3 pár harisnya, Marton Jánosné 7 párna, özv. Okolicsányi Jánosné 2 párna, Rábely Károlyné 1 párna, 2 törülköző és 1 ágylepedő, Lukács Gézáne 5 párna, Szakall Vinczéné 4 párna, özv. Ragályi Gézáne 4 párna és 12 pár harisnya, Neuman Herman 2 párna, Hankó Pálné Vereskő 2 párna, Varga Apollónia Almágy 1 párna, Varga Vaskó Istvánné Almágy 1 párna, Agócs Istvánné Almágy 1 párna, Molnár Jánosné Almágy 1 párna, Jády Ferenczné Almágy 3 párna, Széman Endre sok fehérnemű, Marikovszky Gézáne 2 párna, özv. dr. Szabó Samuné 2 párna, Lengyel Ivánné 1 párna, S ki tudja mennyit fog még összehordani nemesszívű hölgyeink közismert áldozatkészége.

E helyen jegyezzük fel, mint követendő szép példát, hogy dr. Borszéli Árminné Feleden 105 darab párnát gyűjtött össze és küldött meg a Vörös-keresztnek.

Ezek után Lukács Gézáne alispánné a következő köszönetét fejezi ki lapunk utján az adakozók irányában:

Nem kértem, nem kopogtattam sehol, csakis egy szeretett anyai barátnőmmel, egy nemesnek gondolt eszmét vetettünk fel. El is nő és anya vagyok és két fiam áll a legszebb korban a harc előtt. Tudom tehát, hogy mit éreznek azok, kiknek övéi már harcban állanak és azt is el tudom képzelni, hogy mily édes lesz azoknak nyugalma az általunk adott puha párnák és tiszta fehérneműek között, kik heteken át ezeket a tárgyakat még gondolatban is nélkülözték.

Hálás szívvel mondok tehát mindazoknak forró köszönetet, kik a mi lelkünk sugallatát megértették és sietnek adományaikkal a sebesültek fájdalmas pihenését enyhíteni.

A beküldött és még esetleg beküldendő adományokat, — az adományozók intenciójához képest és legjobb meggyőződésem szerint illetékes helyökre fogom eljuttatni, mindenestre első sorban a vármegyénkben, a sebesültek részére berendezett alkalmas helyiségek fogják gondoskodásom tárgyát képezni.

A Pósa Lajos lelkész ur által nálam letett 102 korona összeget pedig illetékes helyére, a megyei központi segélybizottság pénztárnokához már eljuttattam.

A további nemes és lelkes adományokról hasonlólag a „Gömör Kishont“ lapban fogok elszámolni és szóval el nem mondható köszönetemet nyilvánítani.

Aldja meg a magyarok Istene mindazokat, akik a mi lelkünkben fakadó törekvést igazán megértették! — Rimaszombat, 1914. szept. 5.

Hazafias tisztelettel:

Lukács Gézáne.

Párnát a katonáknak! Ágnes néni, önkéntes ápolónőnek „Az Ujság” augusztus hó 26-iki számában leközölt felhívása messze vidékeken visszhangra talált. — A háboru forogtatagában megsebesült hősök lázas feje alá a Rimavölgyön szorgos kezek készítik a fehér, puha kis fejpárnákat, a melyeken könnyebb lesz a hazáért vérző, nehéz sebesültek lázas álma. — Ágnes néni közvetlen tapasztalatainak a leközölése nagy szolgálatot tett ennek a szent ügynek, mert e nélkül ki tudja azt a közönség soraiból, hogy nehezen sebesült katonáink is kemény, szecs kapárnákon feküsznek. — De ezeket tudva, nemesen érző és gondolkodó honleányok ezen szent ügynek a szolgálatába szegődtek. — Így történt az a kies fekvésű Rimavölgynek egyik kis községében: Rimabányán is, a hol Ágnes néni felhívásának az elolvasása után a papné és jegyzőné gondolatai találkozottak, s elkészültek az első, hófehér, puha kis fejpárnák. — Ezekkel azután a papné, jegyzőné és tanítóné — miután a nép nappal a sok dologgal el van foglalva, — esténként bejárták a falu fehérre meszelt kis házait és az asszonyokat és leányokat buzdították a fejpárnák készítésére. A mikor pedig saját falujokat bejárták, sorra vették a szomszédos községeket is. — És most a Rimamenti kis faluk fehér házikóiban, csendes holdvilágos esteiken, aggodó reményben, a puha tollpárnák száza készülnek, azon hősök részére, a kik a csatatéren megsebesültek. — Követendő példaként közöljük ezen esetet és elismeréssel jegyezzük fel, hogy ezen nemeslelkű nők neve: *Kolbenheyer Lajosné, Bodnár Zoltánné és Novák Lászlóné.* — A mint értesülünk, az elkészült fejpárnák a Vörös Kereszt-Egylet rimaszombati fiókjához szállíttatnak be. — Népünkben meg van a jószívűség és áldozatkészség, de ha nincs a ki azt felkeltse és a szent cél érdekében hasznosítsa, akkor az gyümölcsötlenül, parlagon és kihasználatlanul hever. — Ha a rimabányai példát követik városaink és községeink intelligens asszonyai és leányai, akkor egy sebesült katonának lázas fejét sem fogja nyomni a kemény szecs kapárna.

Leányiskolai igazgatók figyelmébe. A mai háborus viszonyok között, a midőn mindenki csak arra gondol, hogy miként lehet a hadbavonultak és azok itthon maradt családtagjain segíteni s amikor a hideg tél borzalmaira gondolunk, önként eszünkbe jutnak azok a hősök, kik a házi tüzhely melegétől távol, fegyverben állanak hazánk védelmén, elszorul szívünk, mily nélkülözéseket kell majdan a hidegtől elszenvedniök. Helyén valónak találjuk tehát felvetni azon eszmét, hogy miután minden iskolában tanítják a leányokat kézimunkára, tegyék félre most a himzést, horgolást stb. és *kössön minden leányövendék csuklós-, nyak-, gyomor melegítő és hősapkát,* az ezekhez szükséges anyagokat bizonyára szívesen áldozza a szülő, másrészt pedig jól tesznek katonáinkkal, mert a meleg ruhatéle által sok betegségtől mentik meg őket. Nem nagy dolog a kötés, mert ahhoz a legkisebb leánygyermek is ért s ha minden iskolában kötni fogják a szükséges holmikát, csak egy vármegye területéről is szép számban lehet majd embereinket velük ellátni és ha nagyobb tömegben juttatják el rendeltési helyükre, bizonyosabb, hogy hamarabb megkapják, mintha mindenki a hozzátartozójának köt s a tábori postával kívánja azokat elküldeni.

Adományok. A hadbavonultak családjainak vármegyei központi segélyező bizottsága részére legutóbbi közlésünk óta a következő adományok érkeztek: Kirinyi Béla és neje Csetnek 100 kor., Gömörkishontvármegyei közmívelődési egyesület 100 kor., Bornemisza Elemér Bátka 50 kor., Kún Józsefné Budapest 50 kor., Rimaszombati izr. nőegylet 200 kor., Hámos Aladárné 20 kor., Nemesradnóti ref. egyházközség hiveinek adománya Pósa Lajos lelkész útján 102 korona. Természetbeni adományok, melyek a bizottság részére szükségeltettek: Rábely Károly különböző nyomtatványok 45 kor. értékben, ifj. Rábely Miklós 2 darab könyv 5 kor. 80 fillér értékben, Lévai Izsó levélpapír és borítékok nyomással 11 korona értékben.

Ismételt adományok a Vörös-kereszt egylet részére.

Pénzbeliek: Szalvendy Gyula és neje 30, Bobok Tivadarné 5, özv. Malatinszky Lajosné 5, Zatykó Jánosné 5, Palkovics Sándorné 2, Pavló Andrásné 1, Sztachó Jánosné 2, Löfler Antalné 1, dr. Szelényi Jenőné 5, dr. Szontagh Vilmosné 5, Birnstingel Aurélné 5, Fejes Lajos 1, dr. Sailer Károlyné 5, Takács Gyuláné 3, dr. Figura Ákosné 3, Beicht Jakabné 1, Takács Jánosné 5, Lövi Ede 2, Szokolovszky Bence 10, Szelényi Andorné 1, Figura György és neje 15, Czövek Bertalanné 2, Mocznyiné 2, Goldnerné 5, Immergut Jakab 2, Mispál Frigyes 5, Becser Lenke 5, Fáy Gyula 100, Máriaassy Gizella 20, Habány 10, Lux Sándor 2, Rásztóczy Pál 5, Máriaassy Gyula 10, Boshánszky István 1, Fenkő János 1, Müller N. 1, Valkó Arthur 2, dr. Söldös Béla 20, Császkóczy Károlyné 20, Lánczy Kálmán 20, dr. Sigmund Józsefné 2, Schweitzer Rezső 40, Szoyka Pál 15, özv. Perjéssy Józsefné 4, Híznyan Béláné 3, Léway István hentes 5, Csapó József tanító 10 korona.

Természetbeliek: Báró Fischer Arnoldné 3 tollpárna, Varga Lajosné 1 párna, Szabó Istvánné 1 dunnahaj, 14 párnahaj és 3 lepedő, Stolec Zsigáné 1 párna, Terray Istvánné 2 nagy párnahuzat, 1 kis párna, 1 paplan, 2 lepedő és 2 törülköző, Terhes Pálné 6 ing, Kohn Bertalanné 1 párna és 2 huzat, Müller Sámuelné Hacsórol két ing, két lábravaló és két lepedő, dr. Cziner Miksáné hat kézelő és hat nyakvédő, Hámos Aladárné négy pokróc, egy paplan, három párna, tizenkét szervéta, 12 törülköző, 12 törölő, Löwy Henrikné 5 alsónadrág, 3 törülköző, 1 ing, Gróssinger Miksa 2 párna, 10 alsónadrág, 12 ing, 18 harisnya, Hecks Bertalanné 6 ing, 6 alsónadrág, 6 pár harisnya, 1 tollpárna, dr. Weinberger Rezsőné 1 tollpárna, 3 lepedő, Spitzstein Salamonné 6 törülköző, 18 zsebkendő, 6 ing, 3 lepedő, Szalvendy Gyuláné Rakottyás 6 párna, 12 párnahuzat, 6 ing, 6 alsónadrág, Szakall Barnáné 1 tollpárna, dr. Fernet Gyula 2 párna, 4 huzat, 4 ing, özv. Stech Kálmánné felhívása folytán Szepesházy Kálmánné (Felsőbalog) gyűjőivén Szepesházy Kálmánné 6 lepedő, 2 párna, 10 huzat, Császkóczy Károlyné 2 párna, 2 huzat, 2 lepedő, 3 ing, Piszarovics Rudolfné 4 párnahuzat, Lemberger Mórinczné 1 párna, 2 párnahuzat, Gottlieb Jenőné 1 párna, 2 huzat, Horovicz Vilmosné 1 párna, 1 huzat, Balog község lakossága 4 nagy párna, 10 ing, 25 lepedő, 39 alsóruha, 1 meleg ing, 12 klg. vászon törölőruha. Kicsiny Tivadarné gyűjtése (Klenőcz) Nyustya és Likér községekben: Spéczián Dezsőné 6 törülköző és 6 férfi ing, özv. Malatinszky Lajosné 1 tollpárna, 2 abrosz, 1 alsóruha és 1 törölő, Zatykó Jánosné 6 törölő, Palkovics Sándorné 3 térfing, Sztahy Jánosné 1 lepedő, 1 ing és 1 törölő, Győry Sándorné 3 törülköző és 3 vászonlepedő, Zwara Istvánné (huszár) 2 lepedő, 1 ing és 1 alsóruha, id. Mátyás Andrásné 2 törülköző és 1 lepedő, Kamos Sándorné 1 alsóruha, 1 abrosz, Zachar Pálné 1 tollpárna, 1 törülköző, Sivara Istvánné bodnár 1 kis tollpárna, 4 törülköző. Varga Gusztávné 1 lepedő, 3 ing, 3 alsóruha. Alsó Valentik Andrásné 3 lepedő, 2 törölő. Habaj Andrásné 1 tollpárna, 3 lepedő, 2 törölő. Valentik Mihályné 2 kis tollpárna, 2 alsóing, 2 zsebkendő. Dlhány Istvánné 1 lepedő, Sirász Jánosné 1 kis tollpárna, 2 alsónadrág, 3 zsebkendő, 1 törölő. Veszolovszki Istvánné 2 abrosz, Knap Jánosné 1 ing, 1 alsóruha, 2 törölő. Sága Jánosné 2 ing, 1 alsó ruha. Valentik Andrásné 2 törölő, 1 ing. Dlhány Andrásné kötöző rongy. Adamszki Géza 1 tollpárna, 2 lepedő, 2 törölő. Hricsánszky Jánosné 2 ing, 1 alsóruha, 3 törölő. Csetneki Józsefné 2 ing, 1 alsó ruha, Bonstetter Mária 2 törölő, Brodnyánkáné 1 ing, 1 törölő, Antal Mihályné 2 alsó ing, 1 ing, 1 törölő. Horde Pálné 1 lepedő, 1 törölő. Grendik Mihályné 3 kötöző ruha, 1 ing. Pavló Andrásné 1 kis tollpárna. Palkovics Andrásné hat ing, egy törölő. Haskó János és neje négy db törölő. Bradnyán Mária 1 ing, 1 alsóruha, 1 törölő. Bendulya Györgyné 1 törölő. Kamasz Istvánné 2 lepedő. Löfler Antalné 2 ing. Belusák Rudolfné 3 ing, 3 törölő. Hagater Istvánné 1 ing, 1 törölő. özv. Urbanyecz J. Andrásné 1 tollpárna, 1 lepedő. Ifj. Urbanez Andrásné 2 törölő, 2 alsóruha, 2 ing, 4

zsebkendő. Palkovics János 4 kötöző rongy. Mincska Mihályné 1 tollpárna, 1 lepedő, 2 alsó ruha, 2 törölő, 4 zsebkendő. Fodor Pálné 1 kis tollpárna, 1 ing, 4 törölő. Kogler Jánosné 1 alsóruha, 1 abrosz, 1 törölő. özv. Szopata Imréné 6 zsebkendő, 6 törülköző, 3 párnahaj, 2 ing, 2 lepedő, 2 kendő, 2 kötöző rongy 1 hajkefe. Ifj. Mátyás Andrásné 2 alsó ruha, 1 lepedő, 1 rongy, 1 párna. Mezei József 3 alsó ruha, 2 ing, 10 rongy, Bottó Istvánné 2 ing, 1 törölő, Soltész Andrásné 15 rőf vászon. Laczik Pálné 1 kis tollpárna. Laczkó Györgyné 1 alsóruha, 1 törölő. Antal Andrásné 2 ing, 2 rongy, 1 törölő. Pilis Jánosné 1 lepedő, 2 alsó ruha. Helkin Jánosné 1 lepedő, 1 alsóruha, 2 törölő. dr. Figura Ákosné 7 ing. Beicht Jakabné 2 abrosz, 4 asztalkendő, 3 párna huzat, 1 lepedő, 1 ing és 3 rongy, Löwy Ede 5 kis tollpárna huzattal, 5 zsebkendő, 2 ing és 2 rongy, Szelényi Andorné 2 ing, 1 alsó ruha, 2 törülköző és 1 lepedő, Spankó Gusztáv 1 ing, 1 párnahaj és 9 rongy, Frenyó Dánielné 12 zsebkendő, 3 párnahaj és 4 törölő, Habány Mihályné 1 lepedő és 1 párnahaj, Purjesz Ignáczné 6 alsóruha, 3 ing és 3 lepedő, Kozma Valérné 1 párnahuzat, 3 törölő, 3 rongy és 1 lepedő, özv. Zachar Sámuelné 3 lepedő és 8 rongy, özv. Tóbbik Istvánné 2 ing, 1 lepedő, 3 törölő és 7 rongy, Tóbbik Mihályné 2 ing, 2 alsó ruha és 4 rongy, Berczeli Józsefné 5 ing és 5 rongy, Tomka 7 ing, 6 zsebkendő, 2 lepedő és 4 alsóruha, Tari Józsefné 1 ing, 1 törölő és 1 zsebkendő, Majomi Lászlóné 4 ing, 8 zsebkendő, 1 alsóruha és 1 lepedő és 6 rongy, Mispál Frigyes 2 kiló vatta, 30 drb pólya és 5 drb gáz, Klinczkó Lajosné 5 ing és 1 rongy, Valkó Jánosné 18 ing, 4 lepedő, 3 alsóruha és 5 törülköző, Goldschmied Simonné 1 alsóruha, 1 párnahuzat és 1 törülköző, Tóbbik Mihályné kocsis 1 lepedő, 9 rongy és 1 kendő, Csernok Jánosné 2 alsóruha, 2 párnahuzat, 3 ing és 1 paplanlepedő, Hruska Zsuzsanna 1 toll párna, 1 paplan lepedő és 4 ing, Schwarczpacher Francziska 2 zsebkendő, 2 lepedő, 1 nyári takaró, 1 kis tollpárna és 2 törülköző, Figura Györgyné 3 zsebkendő, 3 törülköző, 3 párnahuzat, 3 lepedő és 4 alsó ruha, Brós Ferencz 6 ing 2 alsó ruha, Moczni Pálné 2 törölő, 2 alsó ruha és 2 ing, Ligeti Jánosné 2 ing, 2 lepedő, 3 törölő, 6 zsebkendő, 2 párnahuzat és 1 paplanlepedő. Feld Józsefné 17 rongy, 2 ing és 4 alsóruha, Kitmájer Lipótné 6 alsóruha, 8 ing, 1 törölő, 6 zsebkendő és 1 párnahuzat, Lenner Jánosné 2 lepedő, 2 törölő, 2 zsebkendő és 1 takaró, Blumenthal Bertalan 1 toll párna és 1 kis tollpárna, Franczisci 2 alsóruha, 2 ing, 6 zsebkendő, 3 törülköző, 1 toll párna és 2 rongy, özv. dr. Rudnay Imréné 2 ing, 2 törülköző és 1 párnahuzat, Bobrovsky Pálné 1 kis tollpárna, 2 zsebkendő, 1 alsóruha, 1 ing, 1 törölő és 1 rongy. Grózer Aladárné 6 ing, 3 alsóruha, 10 zsebkendő, 1 kis párnahuzat és 1 lepedő, Bortel Jánosné 4 ing és 7 rongy, Szklenka Gusztávné 1 kis tollpárna huzattal, 4 alsóruha, 1 ing, 2 rongy és 1 törölő, Takács János 7 párnahuzat, 3 alsó ruha, 3 ing, 2 paplanlepedő, 2 rongy, Glózer Jánosné 1 lepedő, 1 párnahuzat és 6 rongy, Lihány Istvánné 3 zsebkendő, 2 ing, 1 lepedő és 1 alsóruha, Petrivalszky Gyuláné 1 ing, 1 lepedő, 2 alsóruha, 3 törölő és 3 zsebkendő, Blumenthal Bertalanné 12 alsóruha, 4 téli alsóruha, 4 párnahuzat, 8 ing, 1 lepedő és 60 rongy. Helyből adakoztak még: Weisz Károlyné 5 alsóruha és 1 ing, Králik József 2 párna, Pásztory Edit és Gyuluka 3 kis tollpárna, 6 huzat és 12 zsebkendő, dr. Bleier Leoné 2 tollpárna, 4 huzat, 2 lepedő és 12 pár harisnya, Kondor Lipótné 2 párna, 4 huzat és ingek, özv. Róth Gyuláné 2 kis tollpárna, Jellinek Bertalanné 2 tollpárna, 4 párnahuzat, 6 alsó ruha, 3 ing, 3 törülköző, 3 fásli, 24 zsebkendő, 27 térfi harisnya, 1 abrosz, Zinnyer Ilona áll. óvónő Martonházáról 3 kgr. kötszer.

A hozzánk juttatott adományokat a tentiekben nyugtázzuk és őszinte köszönetünket és hálánkat nyilvánítjuk adakozóinknak a megnyilvánult áldozatkészségért. Nem mulaszthatjuk el, hogy ki ne emeljük a kis Pásztory Edytké és Gyuluka neveit, akik maguk hozták el hozzánk kis párnácskáikat, hogy ők is tőlük telhetőleg áldozzanak a haza szent oltárára.

A magyar szent korona országai Vörös-Kereszt Egyletének rimaszombati városi választmánya.

Legujabb.

BUDAPEST, szept. 5. A hadisajtószállásról jelentik: keleti Galiciában ma nem volt ütközet. Lublin ostroma tovább folyik. Auffenberg az ellenség üldözésével teszi teljessé a kivivott győzelmet. A Tyszowczetől délkeleten húzott sánczoknak rohammal való elfoglalása döntő következménnyel járt és az ellenséget a keleti és északkeleti irányban való veszélyeztetett visszavonulásra kényszerítette. Az oroszok, hogy fedezhessék a Komarownál gyülekezett haderők elvonulását, kénytelenek voltak a lehető legszívósabban védelmezni e helység magaslatait. Mindaddig erősen szorongatott, most pedig tüstént előretörő derék hadunk, valamint a déli arcvonalnak *Boroewics* vezérlete alatt álló balszárnya, hadállásról-hadállásra nyomult előre, amivel az oroszokat idő előtt való pánikszerű visszavonulásra kényszerítették, ez a visszavonulás Tyszowczénál kivivott sikereink következtében valósággal katasztrófálissá alakult. A győzelem döntő és jelentőség-teljes. Ez az akció a kraszniki és Njedsivadusai győzelmekkel kapcsolatban azt jelenti, hogy a Búg és a Visztula közt operáló orosz hadsereg el van vágva a keletről Lemberg ellen vezetett hadseregtől.

BERLIN, szeptember 5. A nagyvezérkar közli: Rhemst harcz nélkül elfoglaltuk.

BUDAPEST, szeptember 5. A világháboru egyik legnagyobb meglepetése, sőt szenzációja a 42 centiméter kaliberű ágyuk szereplése volt. Lüttich és Namur ezeknek a mozsaraknak megsemmisítő hatása alatt esett el a legrövidebb idő alatt. Ebben a világraszóló diadalban a magyar iparnak is jelentékeny a része, mert a 42 centiméteres mozsarak Laffontainak és lövedékeinek egy részét a diósgyőri vasgyárban gyártották.

Hirek és vegyesek.

Az új pápa. A pápaválasztás megtörtént. Szeptember 3-án a konklave eredményes szavazása után *Della Chiesa* Jakab bolognai érsek választatott meg, ki egyike a legfiatalabb pápáknak: 60 éves s mint az egyház feje: *XV. Benedek* nevet vette fel. — A választás után a konklave résztvevői beléptek a szixtusi kápolnába s a pápa trónján helyet foglalva fogadta a bíborosok hódolatát. — Az új pápa a szent Péter templomban délelőtt háromnegyed 12 órakor mutatta magát teljes ornátusban s meleg lelkes óvációban részesítették.

Nyugalomba vonulás. Főgimnáziumunk volt igazgatója és 30 éven át kiváló tanára dr. *Veress Samu* szept. 1-én nyugdíjba vonult. — Ugyanekkor nyugdíjazta a tanügyi kormány *Lenner Gyula* főgimnáziumi tanárt is, a ki helyben 20 évig, összesen 49 évig működött.

Bírói kijelölés. Az igazságügyminiszter *Baydik György* rozsnyói kir. járásbíró az 1913. évi VII. t. cikk 2. § a alapján 3 év tartamára a rozsnyói járásbíróshoz a fiatalkoruak bírójává jelölte ki.

Esküvők. A helybeli ref. templomban f. hó 2-án díszes esküvő volt, melyen városunkból nagyszámu és valóban díszes közönség vett részt. *Czinke István* ref. esperes helybeli lelkész és országos nevű egyházi író szeretetreméltó leánya: *Böske* esküdtött örök hűséget *Czinyéry Barna* miskolci főgimn. tanárnak. Az egyházi áldást a polgári kötés előzte meg, mely alkalommal dr. *Kovács László* polgármester végezte a funkcióit. A templomban *Czinke István* végezte az egyházi aktust, emelkedett szellemű, szép beszédet intézve a fiatal párhoz. Tanúk voltak: *Samarjay János* és dr. *Balogh Ákos*.

Dr. *Fekete Tibor* főispáni titkár folyó hó 8-án délelőtt fél 12 órakor tartja egybekelését a helybeli református templomban *Hamerszky Gizivel*, *Hamerszky Ede* nógrádszokali földbirto kos kedves és szép leányával.

Egyházmegyei közgyűlés. A gömöri ref. egyházmegye f. hó 15-én tartja egyházmegyei közgyűlését városunkban.

Esküdtársak. A helybeli kir. törvényszék esküdtársaságától október hó 1-én lesznek az esküdtárséki főtárgyalások. Az esküdteteket e ciklusra kisorsoló bizottság e héten fog működni.

A Rimaszombati Takarékpénztár betéteket most is elfogad méltányos kamattal való gyümölcsösztetés végett és a jelenleg elhelyezett tőkékől minden felmondás nélkül azonnal teljesít visszafizetéseket.

Javító és pótló érettségi vizsgák. A jövő héten, szept. 9, 10. és 11. napjain lesznek a helybeli egy. prot. főgimnáziumban a kerületi javító és pótló érettségi szóbeli vizsgák, a melyeken *Hronyecz József* püspöki titkár elnököl, a kormányt pedig *Lejfler Sámuel* nyíregyházi igazgató képviseli.

Athelyezések. A vallás- és közoktatási miniszter *Piroska Károly* gyógypedagógiai tanítót a siket-némák jolsvai intézetétől a debreczeni intézethez, *Miskey Károly* tanítót pedig a kaposvári intézettől a jolsvai intézethez helyezte át.

Családi perpatvar. Alsósajón f. évi május 25-én *Placzkó András* bányamunkás összeszólalkozott apjával s ezivakodás közben a fiú tapapuczával összeverte apját, ki súlyos testi-sértést szenvedett. Az önmagáról elfeledkezett fiú f. hó 4-én állott a helybeli kir. törvényszék előtt s a bíróság *Cseh István* kir. táblai bíró elnöklésével tartott főtárgyaláson *Lehoczky Márton* kir. alügyész vádbeszéde után felmenő ágbeli rokonon elkövetett súlyos testi sértés vétségeért *Placzkó Andrást* jogerősen 3 heti fogházra ítélte.

Gyűlés. A Konzervgyár igazgatósága és felügyelő bizottsága folyó hó 4-én délután dr. *Kovács László* elnöklésével együttes ülést tartott, melyen a gyár további üzemvezetésére vonatkozólag eredményes tanácskozást folytattak.

A váltóhamisító bűnhődése. *Stefanik János* és *Stefanik Jánosné* sajhóai lakosok folyó évi május hó 1-én egy (száz) 100 koronás váltóval úgy jártak el, hogy az ember ráírta megbízás nélkül idegen emberek nevét, az asszonyt beküldte Rozsnyóra a pénzügyterembe, hol gyanús lett az eset s nem fizették ki a váltóösszeget. Folyó hó 4-én a helybeli kir. Törvényszék a hamisító házaspárt jogerősen hat-hat havi börtönrre ítélte.

A Gömörmezei Nép- és Iparbank

a moratorium tartama alatt is elfogad előnyös kamatozás mellett betéteket s azokat, míg a moratorium tart, 2000 koronáig azonnal, 10000 koronáig 5 napi és 10000 koronán felül 10 napi felmondásra fizeti vissza.

Apolló-színház. A helybeli Apolló színház áldozatkész tulajdonosa: *Schweitzer Rezső* mult vasárnap, 30-án délután és este nagyon érdekes előadást tartott, melyeken változatos, szép képeket mutattak be a közönség élénk és fokozott érdeklődése mellett. Elismerés illeti a színház tulajdonosát nemcsak azért, mert a közönség szórakoztatásáról gondoskodik, hanem azért is, mert a mostani előadás jövedelmének egy részét (mint halljuk 80 koronát) a hadvonnult katonák családjainak segélyezésére, másik részét (40 koronát) a Vörös kereszt egyesület itteni fiókjára ajánlotta fel s az összeget át is adta illetékes helyére. — Ma, vasárnap is érdekes előadás lesz változatos, jól összeállított programmal.

Baleset a kendertörésnél. Nemesmartonfalán folyó hó 1-én csaknem végzetes baleset történt *Szabó Jánosnéval*, ki Dobóczáról odament a kendertörő géphez. A jelzett napon a szerencsétlen asszonynak a keze véletlenül a kendertörő alá került s súlyos sérüléseket szenvedett az asszony, kit a közkórházban vettek kezelés alá.

A postacsomagokról. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara felhívja az érdekeltek figyelmét arra, hogy a postacsomag-forgalom kiterjesztése iránt az intézkedések folyamatban vannak. E szerint: 1. A súlyhatár az eddigi öt kg.-ról tíz kg.-ra terjesztetik ki. 2. Belföldről Bosznia Hercegovinába és Wienbe is lehet csomagot feladni. Ezek kiterjedése azonban egyirányban sem haladhatja meg a hatvan cm. t. 3. Egy-egy féltől ezental husz csomagot is lehet felvenni. 4. Ipari és kereskedelmi cégek és más nagyobb vállalatok feladójegyzék és előzetes bejelentés esetén ötven darabot is feladhatnak. Egyebekben a régi rendeletek a mérvadók.

A harctéren sebesült katonák szállítása e héten már vármegyénkben is megkezdődött. *Kubinyi Géza* főispán a Vörös-Kereszt egyesület központjában Budapesten személyen tárgyalt a sebesültek elhelyezésének bejelentése tárgyában s a központ tudomásul vette, hogy Rimaszombatban 120 sebesült nyerhet elhelyezést és pedig 80 a rimatamáslvai háztartási otthonban, 20 a megyei közkórházban és 20 a ménteleposztálynál. A lefolyt héten Jolsvára és Feleden keresztül Losoncra szállítottak nagyobb számu sebesülteket s f. hó 5-én d. e. a feledi állomásról az orosz határon lött sebet kapott egy nyustyai katona utazott haza, egy pedig a fazekaszaluzsányi *Szikora J.* kinek karja van meglőve, a közkórházba vétetett fel. Egyébként a közönség állandó izgalommal várja a sebesülteket, mindenféle kósza hírek kerülnek forgalomba, sőt már késő éjjelig is várták e héten a sebesültek érkezését, mert valaki ezt jelezte. Miután a hadvezetés és különösen a kassai hadtestparancsnokság még csak most kap jelentést arról, hogy városunkban hány ágy áll rendelkezésre, a jövő hét közepe vagy vége előtt aligha jut hozzánk sebesült szállítmány. Akkorra már előreláthatólag betelevezést nyer az ápolónői tanfolyam is s a sebesültek elhelyezésére szolgáló új rimatamáslvai helyiség is teljesen fel lesz szerelve.

Névváltoztatás. A belügyminiszter megengedte, hogy *Kohn Lajos* feledi illetőségű, ottani lakos vezetéknévét *Kárpáti* ra változtassa.

Halálos baleset. Folyó hó 3-án délután *Serke* község határában a szőlőkben járt együtt a két jó cimborá: *Varga Gyula* és *Husztai István*, előbbi — miután a vinczellér háboruba ment — e helyett végezte a szőlőkben a teen-dőket. *Varga* menésközben fegyverét válláról levette s annak ravaszát véletlenül megrántotta. A tegyver elsült s a néhány lépésre álló *Husztinak* szívébe furódott a löveg. A szerencsétlen fiatal fiú összeesett és meghalt. *Varga* folyó hó 4-én jelentkezett az itteni kir. ügyészségnél. A szomorú véget ért legény hulláját f. hó 4-ikén felboncolták s a talu nagy részvéte mellett temette el.

Figyelmeztetés. A székesfővárosban a milliónyi lakosság, számos közhivatal és magánvállalat részére számtalan hatalmas aranyu levelezések tömegének kézbesítése harmincznál több postahivatal közt oszlik meg. A levélkézbesítés e megosztása rendkívül előnyös a közönségre, ha a levelezés teljes pontossággal van megcímelve, mert az ilyen küldeményt gyorsan is, pontosan is lehet kézbesíteni annak, akinek a feladó szánta. Általános elvnek tekintsük, hogy mindenki abba a helyiségbe (üzletbe, lakásba, hivatalba) címezze és címeztesse küldeményét, ahol annak kézbesítését kívánja, tehát a szokásos címadatakon kívül a közigazgatási kerület számának, az utcának (utnak, térnek) a házszámának, az emelet és ajtószámának jól olvasható, pontos kiírása is szükséges. Arra kéri tehát a posta- és táviratigazgatóság a közönséget, hogy különösen a Budapestben kézbesítendő postaküldeményeit a saját és a köz érdekében teljes pontossággal címezze és erre ismerőseit, üzletfeleit, ügyfeleit is készítse. Ajánlatos, hogy az, aki címfejes levélpapírost használ, erre a saját levélcímét is rányomassa.

Motorbenzin ára. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara felhívja az érdekeltek figyelmét arra, hogy a motorbenzin mérsékelt eladási (vagyis a kisiparos által fiendő) ára a folyó évi augusztus hó 15-től kezdődőleg folyó évi szeptember hó végéig métermázsánként huszonnyolcz koronában állapított meg oly megjegyzéssel, hogy amennyiben az utóbb említett időpontig a rendes viszonyok be nem állnának és a jelenlegi 24 koronás árra visszatérni nem lehetne, — a most megállapított 28 koronás ár a f. évi december hó végéig emelhető nem lesz.

Alsó osztálybeli gimnazistát

előkelő uri család — teljes ellátásra — elvállal és szerető otthont kap.

Czim: Hunyady-utca 15 ik szám.

Beiratások. A mult héten minden helybeli iskolánkban megkezdődött a beiratás. Sokat beirattak az *elemi iskolákba* is, az *állami polg. leányiskola megnyitási ünnepet* is tartott tegnap, szombaton; a *jövő héten a harczoló katonák részére kézimunkát* végeznek a leánykák, azután kezdődik a tanítás. A *jögimnáziumban 14-én lesz a megnyitó ünnep és addig elfogadják a növendékeket beiratásra.* A tápintézet már meg is nyílt.

Kövi-i vásár. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy kereskedelmi miniszter megengedte, miszerint *Kövi* községben a folyó évi szeptember hó 5-ére eső országos kirakó és állatvásár ez évben kivételesen szeptember hó 7-én tartassék meg.

Adakozzunk a harczba vonult katonák hátrahagyott családjának segélyezésére!

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete hétfőn, augusztus 31-én dr. Kovács László polgármester elnöklésével közgyűlést tartott, melyen jelen voltak: Dr. Baksay Dezső, Bodor István, Boczkó Dániel, Benyó László, Grozinger Miksa, dr. Kármán Aladár, Koreny Pál, Medveczky Sándor, Princz Bertalan, id. Rábely Miklós, Samarjay János, Széman Endre, Szabó József K., Törköly József, Zachar Gusztáv és dr. Zehery István.

Első tárgy volt a városi villamos üzem 1912. évi számadását jóváhagyó alispáni határozat, melyet a közgyűlés tudomásul vett.

A hadbavonult városi tisztviselők és alkalmazottak illetményeinek a háboru tartamára való megállapítására vonatkozólag a tanács javaslatát magáévá tette a közgyűlés. A képviselőtestület épen úgy, mint a tanács, ez alkalommal is tanúságot tett liberális és humanus gondolkodásáról, amennyiben alapelveként kimondatott, hogy a harczbavonultak eddig élvezett fizetésüket a háboru tartama alatt is megkapják, vagyis semmi irányban hátrányt nem szenvednek, mert amennyiben a katonaságnál nyert illetményük kevesebb volna mint a városból nyert fizetésük, úgy azt a város kiegészíti a rendes fizetés összegére.

A város beruházási kölcsöne után a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál, az Első Hazai Takarékpénztárnál és a Magyar Jelzálog Hitelbanknál egyenként 833000 koronára törlesztési részletet kell fizetni. Miután hosszabb haladékot nem adhatnak és nem is adnak a pénzintézetek a mostani nehéz időkben. Miután pedig városunknak még tehetősebb lakosai sem tesznek eleget polgári kötelezségeiknek és sem a vízdíjat, sem a pótdát nem fizetik, így a város sem tehet eleget fizetési kötelezségének, a képviselőtestület a tanácsot felhatalmazza a legszigorubb eljárásra s határozatilag kimondatott, hogy miután a városnak 8%-ot kell a késedelmes törlesztés után fizetni, a vízdíjat és kapcsolási díjat s a községi pótdátokat késedelmesen fizetők kötelesek lesznek szeptember 1-től 8% kamatot fizetni.

Az 1914. évi II. negyedre vonatkozó gyám-pénztári és városi házi pénztári vizsgálatra vonatkozó jegyzőkönyv tudomásul vétetett, mire két kisebb illetőségi ügy elintézése után a közgyűlés véget ért.

**Adakozzunk a „Vörös-Kereszt”
jótékony egyesület céljaira!!!**

**Közérdekű tudnivalók a vármegyei
„Hivatalos Lap”-ból.**

**Hadbavonultak családtagjainak
összeírására vonatkozó hivatalos
jelentés.**

15515—1914. szám. — Tudomásomra jött azon sajnálatos és előttem megmagya-

rázhatatlan körülmény, hogy a hadbavonultak családtagjainak összeírására vonatkozó munkálat nem teljesített oly mérvben, mint azt a kiadott utasítás előírja s hogy azon várakozásoknak, melyek e nagy fontosságú kérdés érdekeihez fűződnek, az arra illetékes hatóságok nem feleltek meg oly mérvben, a melyre pedig épen a mai válságos viszonyok között méltán számítottam.

A kiadott utasítás 2. §-a felsorolja, hogy a szolgálatra behívott egyénnek, mely hozzátartozója bir igényvel segélyre, — de világosan kimondja azt is, hogy csak akkor, ha semmitféle állandó ellátásban nem részesül, ha magát vagyonának jövedelméből vagy önálló más keresetéből fentartani nem képes és ha őt addig egészben vagy részben a bevonult tartotta el saját keresetéből.

Ezen rendelkezéssel szemben pedig azt kellett tapasztalnom, hogy vármegyém területéről bevonult jóformán valamennyi behívott visszamaradt családtagja összeíratott, azoknak nagy részét a községi előljáróságok segélyre jogosultaknak véleményezték, felettes hatóságuk pedig azok alapján az igényt megállapították.

A fentebb hivatkozott feltételek majdnem teljes figyelmen kívül hagyása mellett eszközölt összeírás tehát oly eredményre vezetne, miszerint egyrészt az arra illetéktelen és jogosulatlan segélyhez jut, de másrészt főleg pedig arra, hogy az államkincstár pénzereje oly érdekek kielégítésére vétetik igénybe a melynek folytán — épen most — a még fontosabb érdek háttérbe szorulna.

Nem kívánom ezen kijelentéseimet általánosságban érvényesíteni s ha történetek is jóhiszemű mulasztások, azt csupán az összeírásra adott rövid határidőnek tudom be, de mert ezen mulasztások halmazát akarom elkerülni azáltal, ha kellő időben s teljes szigorral utasítom az arra hivatott közegeket, hogy az első összeírás alkalmával bejegyzettek viszonyait ismételten vizsgálják meg és személyes meggyőződéssel szerzett tapasztalataik alapján — ha és amennyiben az Utasítás 2. §. illetve 5. §-ában megkivánt feltételeknek teljesen meg nem felelnek — a Változások nyilvántartásába azonnal jegyezzék be, s annak kivonatát az illetékes hatósághoz küldjék be.

Hangsúlyozom, miszerint a tárgyalat kérdést oly nagy fontosságúnak tartom, hogy a munkálat ellenőrzését a rendelkezéseimre álló összes erőmmel gyakorlom és az esetben, ha ezen utasításom ellenére is meg nem engedett előnyök nyújtásának jönnék nyomára, úgy a mulasztókkal szemben nemcsak a teljes anyagi felelősséget fogom megállapítani, hanem az illetőnek hivatali állásából való elmozdítása iránt is intézkedni leszek kénytelen.

Szükségesnek tartom még a községi előljáróságokat arra is utasítani, hogy az összeírásra vonatkozó Utasítás 29. §-ában kihágásnak nyilvánított rendelkezéseket ismételve tegyék közhírré.

Ezen határozatomat kiadom az összes járási főtisztviselőknek, városi polgármestereknek és a „Hivatalos Lap” útján az összes községi előljáróságoknak.

Rimaszombat, 1914. augusztus 28.

Lukács, alispán.

A mezei poczkok (egerek) irtásáról.

A „Gömör Kishont” f. évi augusztus 30-iki számában egyik gazdatársunk azon kérelemmel fordult a Gömör Kishontvármegyei gazdasági egyesülethez, hogy adjon tanácsot a nagymértékben elszaporodott poczkok irtására nézve s járjon a gazdák kezére az irtáshoz szükséges mérleg megszerzésénél.

Egyesületünk kellőleg mérlegelve azt az óriási csapást, a mellyel az idej poczkójárás fenyeget, hivatalos közlönye legutóbbi számában felhívta a gazdaközönség figyelmét a mezei poczkok irtására s erre nézve röviden a jelenleg egyedül alkalmazható irtási módot is ismertette s azóta a m. kir. rovarvartani állomás is közreadott egy ismeretterjesztést, a mely hivatalos közlönyünk legközelebbi számában szintén közölve lesz, s mégis mivel a poczkok-irtásra figyelmünk a „Gömör Kishont”-ban is felhivatott, kötelességünknek tartjuk, hogy azzal röviden e lap keretében is foglalkozzunk.

Gazdatársunk, a ki a poczkok irtására a figyelmünket felhívta — a poczkok pusztításánál a mérleg alkalmazására gondolt. Mindenek előtt meg kell állapítanunk azt, hogy a jelen viszonyok között annak általános alkalmazására még csak gondolni sem lehet. Most, midőn az irtást több ezer holdon kellene végrehajtjanunk, annak az elrakásához sok ezer munkás kell, a mi jelenleg nemcsak óriási költségbe kerülne, de talán nem is áll a megfelelő munkaerő rendelkezésünkre, de nemcsak a munkaerő, hanem még a mérleg sem!

Figyelembe kell vennünk, hogy méreggel gyermeket nem foglalkoztathatunk s például a pusztításhoz strichuínból egész országban métermázsza számba kellene s egész Európában 2—3 hónap alatt alig lehetne összehozni 30—40 kilogrammot.

Ugy a méreggel mint bacillusokkal való irtás igen sok fáradtsággal és körültekintéssel jár s így ezeknek alkalmazásától a jelen viszonyok mellett le kell mondanunk.

Nem marad tehát más irtási mód hátra, mint a poczkoknak az *agyonveretése*.

Az aratási és cséplési munkálatok befejezése után megkezdődnek a szántások s legalább a földnek $\frac{2}{5}$ de, ha nem a fele, kerül szántás alá, ez tehát kitűnő alkalom a poczkok irtására. Az eke által felforgatott poczkokat agyon kell veretni s e czélból minden egyes eke után vagy két eke mellé fogadjunk napszámot — a kik 8—10 éves gyermekek lehetnek — a szántásból menekülő poczkokat veressük agyon. — A felszántott földben a poczkoknak nincs maradása, onnan menekülni igyekszik a tarlóra vagy közeli kapásokkal bevetett táblára, ezért a szántást úgy czélszerű végeztetni, hogy az a poczkok, a mely az eke után járó béres vagy még jobban a vele járó gyerek elöl elmenekül és élve marad, a tábla közepe felé szoruljon és ne a széle felé, sőt a leghelyesebb a szántást a tábla két szélén kezdeni, hogy a poczkok a tábla közepére jusson, a hol azután nagyobb tömegben pusztítható el.

Ajánlatos a napszámokat az elpusztított poczkok mennyisége után fizetni, sőt a cselédséget is jutalmazni az elpusztított poczkok arányában.

A poczkok agyonveréséhez a napszámok kezébe egy vessző nyalábot adjunk (nyirfa-seprüt), mely akkora legyen, hogy az illető jól megmarkolhassa és erőset csaphasson vele a menekülő poczkokra.

A munkások igen rövid idő alatt begyakorolják magukat a poczkok agyonverésébe. Tudunkkal a közelben lovag Keiszler Gusztáv dusa és Szabó László várgedei birtokosok végeztetnek fenti módon sikeres irtásokat. Ezen gazdaságokban néhány napszám naponta több ezer agyonvert poczkokkal számol be.

A poczkot természetesen irtanunk kell a kazlak körül, a takarmányos és kapás táblákban is.

A fent vázolt poczkokirtás nem valami sok anyagi áldozatba kerül, természetes azonban, hogy akkor volna szemmel látható eredménye, ha a gazdaközönség általánosságban alkalmazná.

Az időszakonként fellépő poczkójárástól azonban véglegesen csak úgy szabadulhatunk meg, ha vármegyénk szabályrendeletileg intézkedni fog a poczkok köteles tavaszi irtásáról és a szabályrendelet nem csak írott malaszt marad, hanem végre is lesz hajtva.

Fodor Jenő, gazd. egyes. titkár.

A közönség köréből.*) Lapunk egyik régi barátjától vettük a következő figyelemre méltó sorokat:

„Tizennégy év óta vagyok állandó lakosa a városnak s mint ilyenek volt alkalmam megfigyelni a városon áthuzódó állami uttest gondozását, tehát azt tapasztalni, hogy az oly jó állapotban tartva s oly tisztára lesöpörve még nem volt, mint az most van s hogyan az a mult héten történt.

Ugy vélem, helyesen gondolkozom, midőn annak adok kifejezést, hogy a városon áthuzódó uttestnek tisztántartása közérdek s hogy így azt szándékosan szeméttel, holmi hulladékkal, elrongyolt papírral piszkítani épen olyan helytelen tény, mint ha azt saját udvarunkon tennök. Ha az uttest tisztán van tartva: tisztábbak lesznek nemcsak az utmentén lévő, hanem a város távolabbi lakásai is, mert a felvert port, szálló piszkot a szél, a vihar messzire is elhordja.

Hogy azonban az „országuton“ az elkerülhetetlen s a nagyforgalmu uttesten a járművek által előidézett piszoknak, pornak képződését megakadályozzuk: arra — a kavicsolt országuton gondolkunk sem lehet, de arra igen, hogy előidézését némileg csökkentjük és pedig oly hatósági intézkedéssel, melynek fogantatása még pénzáldozatot sem követel.

Legyen — első sorban — eltöltve rendőrileg a városon át különösen akár a helybeli, akár a vidéki gazdasági fogatoknak, szekereknek indokolatlan gyors hajtása, mert tudjuk, hogy a gyorsan futó ló patkója vágja fel a legjobban a földet s a szekér kerekének sebes forgásával hordja fel a szálló port magasabbra a föld színéről s hogy így könnyebben elkaphatja a szél s viheti oda, hol az mindnyájunknak kellemetlen. Az ilyen gyorsan száguldó szekeresek nem védekezhetnek azzal, hogy sietős az utjuk, mert nagyon jól tudjuk, hogy a legtöbb vidéki fuvaros a városon át csak tüntetésből hajtat gyorsan s a városon kívül a gyeplőt a löcsre akasztja s csendesen baktatva szunnyadoz, még a vándorló cigány is a városon végig ostorozza gebéjét, hogy lássuk mily tüzes párával rendelkezik a szegény ember is. De sürgős dolgával senki sem rendelkezhetik, mert semmiféle ügyben 2—3 perc számításba nem jöhet.

De eltiltanám — különösen száraz, poros időben — a gazdasági fogatoknak gyors hajtását még más méltányossági okokból is. Jótémenyt nyújtanék, bizonyos nyugalmat biztosítanék az utmentén lakó családok nehéz betegeknek, ha a csendes hajtás által megkímélhetném a gazdasági üres, száguldó, lánczokkal felszerelt s az ut kövén zörgő szekerek kegyetlen zörgésétől, melytől az ablakok, a ház falai is csörömpölnek, rezegnek. Vagy talán ily figyelmet, méltányosságot a vidéki városok „szegény“ lakosai, betegek nem érdemelnek meg, s ez csak a fényes nagyvárosoknak a kiváltsága? hol a sima aszfaltra is szalmát hintenek a nagy uri palota ablakai alá, hogy csendes legyen a beteg nyugalma.“ A.

*) A legnagyobb hiba ott van, hogy a szép Erzsébet-tér állandó piszkos piac és a szél innen hordja szét a szemetet és a sok baromfi piszok terjeszti a bacillusokat. Meg aztán, — pedig annak idején figyelmeztettük is rá a hatós got — nem találta üdvösnek a tér négy sarkára üntözés czéljából vizesapot állítani.

Vasuti menetrend.

Augusztus hó 31 én ismét változott a vasuti menetrend s részben helyreállított a régi forgalom, különösen a miskolcz—füleki, feled—tiszolczi, bánréve—dobsinai és a garami vonalon.

Budapesttel csak a 7 óra 45 perczkor este induló egy vonat nyer csatlakozást.

A feled—tiszolczi vonalon:

8111. sz. vonat ind. Tiszolczi-ról . 4 ó 21 p. reggel
8111. " " ér. Rszombatba 6 ó 20 p. " "
8111. " " ind. Rszombatból 6 ó 25 p. " "
8111. " " ér. Feledre . . . 6 ó 55 p. " "
Csatlakozást nyer: Miskolcz, Kassa, Füleki felé.
8142. sz. vonat ind. Feledről . . . 8 ó 59 p. d. e.
8142. " " ér. Rszombatba. 9 ó 32 p. " "
8142. " " ind. Rszombatból 9 ó 42 p. " "
8142. " " ér. Tiszolczi-ra . . 12 ó 03 p. d. u.
Ennek csatlakozásása van Miskolcz, Ózd és Dobsina felől.

8101. sz. vonat ind. Tiszolczi-ról . 12 ó 43 p. d. u.
8101. " " ér. Rszombatba. 2 ó 45 p. d. u.
8101. " " ind. Rszombatból 2 ó 54 p. d. u.
8101. " " ér. Feledre . . . 3 ó 22 p. d. u.
Csatlakozást nyer: Miskolcz, Dobsina, Ózd, Murány és Nagyszabos felé.

8112. sz. vonat ind. Feledről . . . 3 ó 51 p. d. u.
8112. " " ér. Rszombatba. 4 ó 24 p. d. u.
8112. " " ind. Rszombatból 4 ó 32 p. d. u.
8112. " " ér. Tiszolczi-ra . . 6 ó 47 p. este.
8143. sz. vonat ind. Tiszolczi-ról . 5 ó 21 p. d. u.
8143. " " ér. Rszombatba. 7 ó 40 p. este.
8143. " " ind. Rszombatból 7 ó 45 p. este.
8143. " " ér. Feledre . . . 8 ó 11 p. este.

Csatlakozást nyer Miskolcz, Füleki, Rutka felé.
8146. sz. vonat ind. Feledről . . . 10 ó 12 p. este.
8146. " " ér. Rszombatba. 10 ó 44 p. este.
8146. " " ind. Rszombatból 10 ó 46 p. este.
8146. " " ér. Tiszolczi-ra . . 12 ó 58 p. este.

Hatvan—Rutka között a 302, 303, 305, 306, 307, 308, 338, 339, 340, 370. sz. vonatokat újból forgalomba helyeztetek, azonban Hatvan és Budapest között postavonatok közlekednek s ezért Budapestre most még csak a fentjelzett egy vonat nyer csatlakozást.

A rimaszombati—poltári vonalon:

6014. sz. vonat ind. Rszombatból 9 ó 50 p. d. e.
6014. " " ér. Poltárra . . 11 ó 27 p. d. e.
6013. " " ind. Poltárról . . 12 ó 00 p. d. e.
1013. " " ér. Rszombatba. 2 ó 05 p. d. u.
6016. " " ind. Rszombatból 6 ó 20 p. este.
6016. " " ér. Poltárra . . . 7 ó 57 p. este.
6011. " " ind. Poltárról . . 5 ó 55 p. regg.
6011. " " ér. Rszombatba. 7 ó 30 p. regg.

A bánréve—dobsinai vonalon a 7611, 7614, 7641, 7601, 7604, 7612. sz. vonat, a bánréve—ózd-i vonalon a 7902, 7903, 7904, 7905, 7906. és 7907. sz. vonatok, a pelsőcz—murányaljai vonalon a 7711, 7714, 7715, 7716. sz. vonatok, a pelsőcz—nagyszabosi vonalon a 7812, 7813, 7814, 1815, 7816. sz. vonatok a polgári személyszállítást már rendes menetrendszerűen bonyolítják le.

A közönséget saját érdekében figyelmeztetjük, hogy hosszabb utazásnál, sőt a kocsin más vármegyébe való utazásnál is, a rendőrkapitányságnál vagy az illetékes községi elöljáróságnál hatósági bizonyítvány beszerzését el ne mulasszák, mert könnyen megtörténhetik, hogy ennek hiánya esetén menetközben feltartóztatják az utazót.

Kiadó lakás és bolt.

Az **Andrássy-ut 1-ső számú** házban egy szép három szobás lakás, **azonnal** bérbe vehető, **egy bolthelyiség** pedig azonnal. — Ertekezhetni bármikor lehet ugyanott az emeleten lakó

Andrási László fényképésszel.

Vizsgázott

gépész

gőzfürdőüzemben azonnal felvétetik **Varga Lajos** fürdő-tulajdonosnál Rimaszombat.

Kiadó lakás.

A **Losonczi-u. 21. sz. alatti házban** egy lakás: mely két szoba, konyha, kamara és mellékhelyiségekből áll, **nov. hó 1-től** bérbe kiadó. — Ertekezhetni lehet ugyanott özv. **Hollósy Józsefné** tulajdonossal.

Hirdetmény.

7164. P. 1914. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék közlirre teszi, hogy **a rimaszombati—poltári helyiérdekű vasutnak** Osgyán község határában fekvő, Lusztig Farkas, Ifj. Tóth György Simon, ifj. Dorók István Fazekas és Dorók Mihály Fazekasnak az osgyáni 178. szjtjkb. 1353/b. hrszám alatt felvett, neveikre jegyzett és kisajátítási összeírásban megjelölt birtokrészletekből 146 négyszögöl területre nézve a kártalanítási eljárás megkezdési határidejéül **1914. évi szeptember hó 16-ik napjának** délutáni 2 óráját tűzi ki **Osgyán község házához** s onnan a helyszínére, amikorra és hova az összes érdekelteket oly figyelmeztetéssel idézi meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás feletti érdemleges határozat meghozatalát nem fogja gátolni.

Rimaszombati kir. törvényszék, 1914. évi augusztus hó 13 án.

Cseh István, s. k. t. elnök.
3—3 **Kún Aladár**, s. k. előadó.

Kiadó az Erzsébet-téren

egy emeleti **utcai lakás** mellék-helyiségeivel, mely most lett **teljesen rendbehozva**: vízvezeték, fürdőszoba, villany világítás, új festés stb. vel, továbbá a **Szűjártó-utcára nyíló** 3 szobából álló lakás szintén azonnal kiadó.

Bármikor megtekinthető.

Bővebb felvilágosítást nyújt: **KOHN ADOLF** tulajdonos **Erzsébet-tér 16.**

18—*

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdász-tanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud, **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába

Putnokon

a város legforgalmasabb főutcájában, a „**BALATON**“

kávéház és vendégfogadó

bebutorozott szobákkal, felszereléssel

korlátlan italkiméréssel,

biztosíték mellett egy gyakorlott üzlevezetőnek átadó, esetleg bérbe is kiadó. — Ugyanezen épületben, a piactéri oldalon egy **bolthelyiség**, melyben jelenleg jömenetelt

hentesüzlet és mészárszék

van — lakással együtt — **f. évi október 24-től** több évre is jutányos áron kibérelhető.

Bővebb felvilágosítást **Putnokon FRIEDL GYÖRGY** gyárigazgató, tulajdonos nyújt, esetleg levélel is. 2—3